

อ้อมกอด สำหรับ โฮเซ

อ้อมรู้ว่าเขาต้องกล้าหาญ

โดย แคโรไลนา มัลโดนาโด
(เรียบเรียงจากเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นในโบลิเวีย

“อ้อ! นายไม่รู้อะไรเลย!” ฟาบริซิโอชี้นิ้วไปที่โฮเซและหัวเราะ

อ้อมก็ขมวด โฮเซเพียงถามคำถามคุณครูไป ฟาบริซิโอทำไม่ตีเลยที่จะล้อเขาในเรื่องนั้น

“ฟาบริซิโอ พอได้แล้ว” คุณครูบอก
อ้อมมองไปที่โฮเซ เขาจ้องสมุดของเขา ทำเหมือนไม่ได้ยินฟาบริซิโอแม้แต่บ่อย

โฮเซเป็นเด็กใหม่ที่โรงเรียน ตอนแรกไม่มีใครคุยกับเขา จากนั้นเด็กบางคนก็เริ่มล้อเขา เรียกเขาด้วยชื่อต่างๆ นานา และหัวเราะเยาะ อ้อมรู้สึกเหมือนเขาควช่วยโฮเซ แต่เขาไม่รู้ว่าจะทำอะไร

นอกจากนั้นแล้ว โฮเซก็ดูไม่เป็นอะไร ดูเหมือนการล้อนั้นไม่ได้รับกวนเขาด้วยซ้ำ

อ้อมหันกลับไปดูหนังสือ จะมีการสอบคณิตศาสตร์ครั้งใหญ่ในไม่ช้า และเขาต้องจดจำ

ในวันสอบ อ้อมทำสุดความสามารถ แต่มันยาก! เขาประหม่ากับเกรดของเขา จะทำอย่างไรถ้าเขาสอบตก?

วันรุ่งขึ้น คุณครูยืนอยู่หน้าห้องพร้อมกองกระดาษ

“ครูมีเกรดสอบของนักเรียนแล้ว” เธอบอก “พวกเธอหลายคนยังมีสิ่งที่ต้องปรับปรุง แต่บางคนทำได้ดีมาก”

เธอเริ่มอ่านออกเสียงเกรดของนักเรียนแต่ละคน เกรดส่วนใหญ่ต่ำมาก อ้อมรอคอยชื่อเขาอย่างใจจดใจจ่อ

“อ้อม” คุณครูพูด “แปดสิบ”

เขาไม่อยากจะเชื่อ! ผ่านแล้ว! เขายิ้มกว้าง

จากนั้นคุณครูอ่านเกรดของโฮเซ

“หนึ่งร้อย” เธอพูด เสียงดังและชัดเจน “เกรดดีเยี่ยม”

ฟาบริซิโอลุกขึ้นยืน “ไม่มีทาง!” เขาตะโกน “โฮเซโกง!”

“ใช่!” เด็กชายอีกคนพูด “เขาไม่รู้อะไรเลย เขาต้องลอกใครสักคนแน่ๆ”

นักเรียนคนอื่นๆ เห็นด้วย โฮเซพยายามบอกเพื่อนๆ ว่าเขาไม่โกง แต่พวกเขาไม่ฟัง คุณครูพยายามบอกให้พวกเขาเงียบ แต่พวกเขาก็ไม่ฟังเธอเช่นกัน

“คุณขี้โกง!” มีคนหนึ่งตะโกน

“ขี้โกหก!” อีกคนพูดต่อ

หัวใจของอ้อมเต้นแรง เขาไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรดี และมองโฮเซ เขาจะไม่เป็นอะไรใช่ไหม? โฮเซใจเย็นเสมอ

โฮเซจ้องมองโต๊ะของเขาเหมือนที่เขาทำเป็นประจำ แล้วเริ่มร้องไห้

เด็กคนอื่นๆ หยุคตะโกน และห้องก็เงียบ ทั้งหมดที่อ้อมได้ยินคือเสียงโฮเซร้องไห้ เขารู้ว่าคราวนี้เขาจะอยู่เฉยไม่ได้ เขาต้องกล้าหาญ พระวิญญูญาณ

บริสุทธิ์กำลังบอกให้เขาช่วยโฮเซ

อ้อมลุกขึ้นยืน เด็กคนอื่นๆ มองดูเขาขณะเดินไปหาโฮเซ เขายังคงไม่รู้ว่าจะทำอะไรดี เขาจึงเพียงแค่ออ้อมตัวไปกอดโฮเซแน่นๆ

“ไม่เป็นไรนะ” เขากระซิบพร้อมลูบหลังโฮเซเบาๆ “ไม่เป็นไร”

ไม่นานเด็กคนอื่นๆ ก็มากอดโฮเซด้วย แม้แต่ฟาบริซิโอก็เข้ามาขอโทษ ไม่นาน ทั้งชั้นเรียนก็มายืนรอบโฮเซเพื่อขอโทษและให้กำลังใจเขา

“เรารักเธอ โฮเซ!” มีคนหนึ่งพูด

“เธอเก่งคณิตศาสตร์ที่สุดเลย!” อีกคนพูด

โฮเซเช็ดน้ำตาและยิ้ม อ้อมก็ยิ้มเช่นกัน การเป็นคนมีเมตตาต้องใช้ความกล้าหาญ แต่ก็คุ้มค่า ●